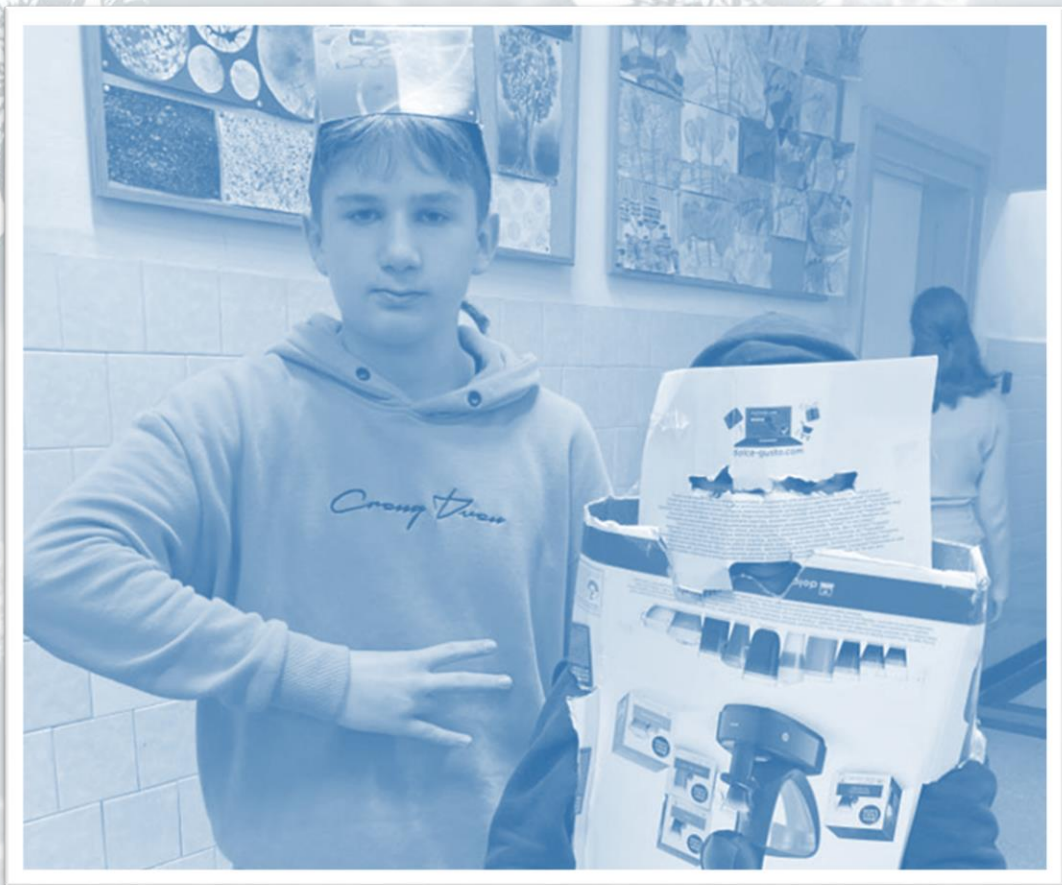

GÁBORÉLET

2022 december
Boldog Karácsonyt!

❄ Iskolánkban járt Szekeres Pál
paralimpiai bajnok

❄ Suli-buli

Tartalomjegyzék

Ünnepek.....	3
Ifi szemmel.....	4
Régen volt, hogy is volt.....	5
A hónap sztárja iskolánkban: Szekeres Pál.....	6
Különleges tanári élmények.....	8
A hónap tanulói.....	10
A hónap könyve.....	11
Az én sportom.....	12
Ti mondtátok.....	13
Aktuális.....	14
Életrépek.....	15

Gáborélet iskolai folyóirat **2022/23 (X. évfolyam, 91. szám)**

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Radák Dóra 7.a, Radák Sára 7.a, Bakos Viktória 7.a, Ruff Balázs 7.c

Címlap és Életrépek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: <https://gaboriskola.edu.hu/>

facebook oldalunk: <https://www.facebook.com/kispestigaboraron/?ref=settings>

Ünnepek...

Kedves Gyerekek!

Elérkezett az év egyik legjobban várt hónapja, a december. Ilyenkor mi másról is szólhatna ez a hónap, mint a szívünket-lelkünket melengető ünnepről. Mind az iskolai hétköznapiakban, mind a közelgő téli szünetben az ünnep körül jár a gondolatunk. Decemberben jön a Mikulás, ez az adventi készülődés ideje, az osztály- és iskolai karácsonyi ünnep. Ezért decemberi számunkat próbáltuk ünnepesebb hangulatban írni. Sós né Pál Emőke néni elmeséli egy különös karácsonyi élményét, a humoros „Ti mondtátok” rovatban megpróbáltatok megfogalmazni, hogy mit is jelent számotokra a meghitt pillanat. De természetesen az eseményekben gazdag november történései mind megtalálhatóak e havi számunkban. Nagyszerű hangulatban zajlott a sulibuli, erről az „Életképek” rovatban is meggyőződhetünk, és egy ifi is írt élménybeszámolót nektek. Iskolánkba látogatott egy újabb híresség, a háromszoros paralimpiai bajnok kerekesszékes vívó, Szekeres Pál, aki egy rendhagyó osztályfőnöki órán mesélt igen érdekes és tanulságos történeteket. „Az én sportom” bemutatásánál stílszerűen egy vívó diákunk írt választott sportjáról. Újra megválasztottuk a hónap tanulóit is, de jelentkezik a „Régen volt, hogy is volt” és „A hónap könyve” rovatunk is. Az „Aktuális”-ban feltüntetett eredményeitek pedig megmelengetik a szíveket így karácsony előtt, az új esztendőre pedig erőt tud adni mindenkinek. Mi pedig a Gáborélet nevében mindenkinek boldog Karácsonyt, jó téli szünetet és sikerekben gazdag új évet kívánunk!

Erdős Levente

Ifi szemmel

- Fehér Hanna

Régóta vártam izgatottan ezt a napot, hisz az ifikkel hónapok óta készültünk a sulibulira. Reggel, miután beértünk a Fő utcai épületbe, még volt egy kis eligazítás az ifiknek az utolsó simításokkal kapcsolatban, majd megkaptuk a feladatokat, és mehettünk is a számunkra kiosztott osztályokhoz segíteni. Én a harmadikosoknál tevékenykedtem, aminek nagyon örültem, hiszen tavaly is náluk voltam. Az osztály lelkesen fogadott minket, és a feladatok is megragadták a fantáziájukat, ezért nagyon ügyesen teljesítették azokat. Sokféle elfoglaltság volt, voltak régi típusúak, mint az elmaradhatatlan makett és az előadás, amit én személy szerint ifiként mindig nagyon várok, de csempésztünk bele újakat is, mint például a hajtogatás. A délelőtt két részre volt osztva, mind a két részben különböző érdekes feladatokat igyekeztünk összeállítani. A délelőtt első és második része között volt egy kis szünet, ilyenkor mindenki szusszanhatott egy picit, az ifik levitték a tanárba az elkészült feladatokat, majd vitték fel a második adagot. Itt is remekeltek a gyerkőcök, csak ámultam, milyen gyorsan összerakták a makettet, és milyen pontos elképzelésük volt, mit is akarnak pontosan. Még a második rész elején eleredt az eső. Emiatt a szokás szerinti előadások bemutatása elmaradt, pedig a dobogón szokott lenni, hogy mindenki láthassa. De hála a szervezésnek erre is volt b tervünk, ami pont ilyen helyzetre lett kitalálva. 3-4 fős csoportok indultak el 2 évfolyam előadását megnézni és bírálni. Én a 7.-8. évfolyam előadását lestem meg. Meghökkenítő volt látni, hogy mennyire sokszínűek voltak, és milyen kreatívan használták ki a termekben rejlő lehetőségeket. Délután 3 körül elkezdtük berendezni az ebédlőt, hogy legyen hely a diszkónak, addig sokan az ifik közül a feladatlapok javításának kezdett neki. Sajnos a diszkó a tavalyi sulibulin elmaradt, de most kiéltük magunkat, és az alsósokkal és a felsősökkel egyaránt roptuk, összesen 3 és fél órát töltöttem a táncparketten, plusz egy órát, ami csak az ifiknek volt, miután minden diák kifáradva, de mosollyal az arcán elindult hazafelé. Szerintem ez egy nagyon sikeres program volt, a diákoktól is sok pozitív visszajelzés érkezett, én pedig sok szép emléket gyűjtöttem ezen a napon, és várom a következő programot, ahol ilyen szervezeten újra együtt dolgozhatok ezzel a társasággal.

Régen volt, hogy is volt...

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Szántó Tünde, a Nádasdy utcai épület egykori diákja mesélt nekünk.

Mikor járt ide, és ki volt az osztályfőnöke?

1994 és 2002 között jártam - az akkori nevén - a Jókai Mór Általános Iskolába. Szüleim azért választották nekem ezt az intézményt, mert első osztálytól kezdve emelt óraszámban tanultuk az angol nyelvet. Én Vincze Iván bácsival, aki kellően szigorú, de kedves tanárom volt. Az osztályfőnököm pedig Szentpéteri Éva néni volt.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola és a tanulás?

A 2000-es évek elején épült az új tornaterem, ami sulibuliknak, sulidiszkóknak, farsangoknak, ballagásoknak is új színhelye lett.

Mely tanáraitra emlékszik vissza szívesen?

Jó pedagógusaim voltak. Gyula bácsi, aki testnevelő tanár volt, pingpong edzéseket is tartott.

András bácsi a technika és az informatika világát ismertette meg velünk.

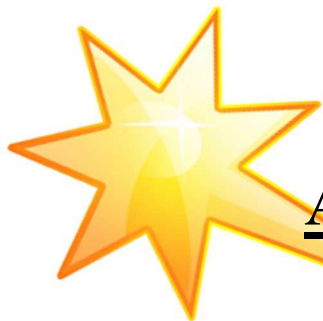
De mindenkinek van egy kedvenc tanára, akire a legjobb szívvel emlékszik vissza. Nekem az osztályfőnökünk, Szentpéteri Éva néni volt. Bár a matematikát még ő sem tudta velem megszerettetni, mert humán beállítottságú vagyok. A történelem mindig jobban érdekelt.

Miért szeretett ide járni?

Az iskolai élet mindenki életében meghatározó.

Szerencsésnek mondhatom magam, mert nagyon jó osztályközösségünk volt, akikkel 10 évente osztálytalálkozót is tartunk. Éppen most nyáron volt a 20 éves.

Rohan az idő. Az általános iskolai évekről szép emlékeket őrzök.

A hónap sztárja iskolánkban:

Szekeres Pál

Suliújságunk szeptemberi számában adott nekünk interjút a magyar vízilabdacsapat egyik legkiemelkedőbb alakja, a háromszoros olimpiai bajnok, világbajnok, kétszeres Európa-bajnok, többszörösen kitüntetett egykori sportoló. Akkor ígéretet tett, hogy amint az ideje engedi, szívesen ellátogat majd iskolánkba. Szaván fogtuk, ő pedig első szóra igent mondott, és örömmel jött el hozzánk, hogy egy rendkívüli osztályfőnöki óra keretében beszélgesse a gyerekekkel a pályafutásáról, sikereiről és nehézségeiről. Rendkívül inspiráló volt. Írásunkban a hozzá intézett legérdekesebb kérdésekből válogattunk.

Hogyan kezdett el vívni?

Nem voltam jó tanuló, hatodikban még a szüleimet is behívták az iskolába, igazgatói intőt is kaptam. Volt olyan, hogy – mivel félttem a fogorvostól – rávettem mindenkit, hogy együnk vöröshagymát, hátha a bűztől nem vizsgál meg minket az iskolai fogorvos. De nem jött be, a fogorvos és a szüleim is kinevettek, és büntetést is kaptam.

Ekkor az Újpesti Dózsa vívószakosztálya felvételt hirdetett, és leküldtek mozogni. Ott én voltam a legalacsonyabb, és az első edzésen egy másfél fejjel magasabb lány jutott nekem párnak, én pedig elestem az általa dobott medicinlabdával. Ciki volt, abba akartam hagyni az egészséget, de aztán mégis jártam tovább edzésre. Azt mondják, kétszer nem léphetsz ugyanabba a folyóba, nekem sikerült: a balesetem utáni első kerekesszékes

edzésen ugyanúgy hátra estem egy medicinlabdával. Szóval diákként azt hittem, én vagyok a vagány, de a vívóedzéseken kiderült, hogy nem vagyok az. Annyira lefáradtam a vívásban, hogy nem tudtam már a suliban vagánykodni. De sok más választásom sem volt a vívás helyett, mert nem volt se internet, se mobiltelefon, TV-csatorna is csak egy, nézhető műsor pedig alig, és angolul is csak a lemezborítókról tanultunk. Szóval ott ragadtam a vívóteremben.

Mely egyesületekben vívott, és mi volt az első élménye?

Az Újpestben és a BVSC-ben vívtam ugyanazzal az edzővel. Az első igazi élményem, amikor először utazhattam nemzetközi versenyre repülővel az akkori Szovjetunióba, és már a repülőn megtörtént az ún. beavatásom, mert fognom kellett végig a vészkijáratit, mert azt mondták, nem jól záródik. Én meg elhittem. Ez egy szovjet belföldi járat volt, amely rossz minőségű gép volt, zörgött, a köd bejött rajta, csúnya volt a stewardessnő, borzasztó volt a csirke, amit ehettünk, és csak egyetlen pohár volt a fedélzeten, mindenkinek ugyanabból a pohárból kellett innia. Amikor megérkeztünk, étterembe mentünk, ahol jó volt a felszolgálás, de víz helyett csak vodka volt, inni kellett Breznyevre, a szovjet vezetőre. De már akkor is tudtam, hogy okos ember nem rúg be, mert az veszélyes. A versenyen egyébként már az első körben kiestem, de láthattam az akkori legnagyobb vívót

élőben, és titokban hazahozhattunk olyan dolgokat, amelyek itthon ritkák voltak: bőrkabátot, hanglemezeket.

Milyenek voltak a középiskolás évei?

Az egyik legjobb tanuló voltam, de aztán a sok sport mellett romlani kezdett az átlagom, ezért sokkal jobban figyeltem órákon. Középiskola után jött meg igazán az eszem, hogy tanulni kell, így 3 diplomát is szereztem: edzőit, közgazdászt és mediátorit.

Hogy dolgozta fel a balesetét?

1991-ben világranglista első voltam, új BMW-m volt, a hazai átlagjövedelem ötszörösét kerestem, menő voltam, az élet császára. Aztán jött egy autóbaleset, eltört a gerincem, az orvos közölte, hogy vége a karrieremnek, a magam által felrajzolt utamnak. 7 hónapig a kórházban fekvéreménykedtem, hogy felépülhetek, aztán utáltam a világot, de aztán láttam egy menő kerekesszékes sportoló srácot, aki kocsit vezetett, mellette volt egy bombanő, és én is ezt akartam. Úgy jöttem ki a kórházból, hogy nem zokogni fogok, hanem sikeres kerekesszékes sportoló leszek.

Különleges tanári élmények

Sósné Pál Emőke

- *Emőke néni különös karácsonya*

Hull a hó, hull a hó, mesebeli álom....

És valóban, gyermekkorom karácsonyai csodálatos emlékként maradtak meg bennem. Ahogy minden felnőtt, én is kinyitom az emlékeim ablakát, hogy visszapillantsak - ha csak egy pillanatra is - azokba a régmúlt, boldog, szívmengető, mesés pillanatokba, ami számomra ezt a magasztos ünnepet jelentette.

Havas utcák, csillogó jégcsapok, csikorgó fagy, ropogó hó, ilyen volt az a bakonyaljai kis falucska, ahol átélhettem azt a gyönyörűséget, amit karácsonynak neveznek.

Szenteste délutánján, míg a család készülődött, a szokásokhoz híven a kis utcák gyermekei összeverődtek, hogy köszöntésre menjenek a házakhoz. Bármennyire hideg volt, soha nem fáztunk, pedig bizony hosszú idő volt, míg az összes házikót végig látogattuk. Akármilyen hangon szóltak a karácsonyi énekek, mindig kaptunk süteményt, szaloncukrot, apró pénzecskét. Mire hazaértünk kigyúlt, piros arccal, otthon is elkészült minden, jöhetett a kis Jézus. Ezzel még nem ért véget az este, hiszen az éjféλι mise, a templom nyitott kapuja minden lakót odavárt. A jeges, csúszós úton bukdácsoltunk el a templomig, otthon hagyva az ünnep melegét, a hókupacokban pedig a hóangyalok nyomát. A mise végeztével a falu lakói kitódultak a templom elé. Topogva, fázósan köszöntötték egymást az ismerősök, egymásba karolva beszélgettek. Nem vették észre, hogy mellettük kiszökött az az áldott, békés, meleg fény az oltár rejtekéből, ami hazáig vezette őket a szikrázó, hulldogáló hóesésben, áldást szórva minden lélekre, legyen az felnőtt vagy gyermek.

A hónap tanulói

novemberben

Dudás Zoltán 2.b

Azért kell tanulni, hogy okosak legyünk. Szüleimtől a jó jegyekért mindig zsebpénzt kapok. Kedvenc tantárgyaim a matematika, az olvasás és az írás. Délutánonként taekwondora járok Zoli bácsihoz és akrobatikus rock and rollra Babócsy Julcsihoz. A kerületi versmondó versenyen arany fokozatos lettem. Kicsit izgultam előtte, de Tünde néni bátorítására elmúlt az izgalom. A verseny után pedig a szüleim is és Tünde néni is nagyon megdicsértek. De voltam már matek és olvasási versenyen is. Szabadidőmben rajzolni szeretek, többnyire állatokat vagy hajókat. Ha nagy leszek, műsorvezető, vagy énekes vagy színész leszek. Azért szeretem ezt a sulit, mert a tanárok szépen elmagyaráznak mindent, akkor is, ha valamit nem értek. Szeretek tanulni, és itt lehet is.

Végh Andor 3.a

Azért fontos a tanulás, mert okosabb leszel, és több lehetőséged lesz az életben. Szüleim segítenek a tanulásban, megdicsérnek, ha jó jegyeket kapok. Délutánonként úszni járok a Kispesti Uszodába. Kedvenc tárgyaim a technika, az ének és az olvasás. A kerületi versmondó versenyen arany fokozatos lettem. Izgultam előtte, de légzéstechnikával nyugtattam magam. Az eredménynek az egész családom örült. Tavaly is voltam már nem csak versmondó, hanem olvasó versenyen is. Szabadidőmben számítógépen játszom vagy legózom. Ha felnőttem leszek, lehet, hogy a szüleimhez hasonlóan művész leszek majd, de ezt még nem tudom pontosan. Szeretem ezt az iskolát, mert kedvesek a tanárok és sok barátom van itt.

A hónap könyve

Leiner Laura: Ég veled

Újvári Hanna a tinik megszokott életét élte egészen egy évvel ezelőttig, egy családi tragédia azonban mindent megváltoztatott. Most apukájával kettesben tölti a hétköznapi napokat, és rég nem a korosztályának átlagos problémái foglalkoztatják.

Miután átveszi a tizenegyedikes bizonyítványát, az évváró után váratlan felkérést kap az igazgatótól: részt vehet egy iskolai versenyen, ahol kiváló matekosként főleg a logikai feladatok megoldásában számítanak rá.

Hanna környezete ragaszkodik hozzá, hogy elmenjen a megmérettetésre, így a Szirtes Gimnázium négy fős csapata elindul az Iskolák Országos Versenyén.

Én azért tudom ezt a könyvet ajánlani mivel vicces, romantikus és egyben egy kicsit szomorú. Persze felmerülhet az a kérdés, hogy ha szomorú, akkor miért ajánlom? Azért, mert Hanna egy olyan tragédiát élt át, amit szerintem még sokan mások, és ez a könyv megmutatja, hogy bármilyen rossz a helyzet, bármilyen szomorúak is vagyunk éppen, jobbá válhat minden. Lehet, hogy felejteni nem tudunk, ahogy Hanna sem tudott, de végre nem gondolt arra, hogy mi történt, végre boldognak érezte magát, és ha ezt a könyvet egy olyan ember olvassa, aki élt már át hasonlót, vagy egyszerűen csak nagyon rossz történt vele, akkor tényleg magával ragadja a regényt. Persze a többi részért is megéri elolvasni. Akik pedig a romantikus és a vicces könyveket szeretik, akkor azok is olvassák el! :)

Bakos Viktória 7.a

Az én sportom – Ruff Balázs, vívás

2 éve űzöm ezt a sportot a Fradiban. A vívás három fegyvernemre tagolódik: kardvívás, törvívás és a párbajtörvívás. Én a törvívást választottam. Ez az, amelyikben a legnehezebb eltalálni az ellenfelet, és legkönnyebb a védekezés. Ez a legbonyolultabb fegyvernem. Itt is csak a felsőtestet lehet támadni, de a fej és a karok már nem számítanak. Itt is csak szűrni lehet, és az is számít, hogy ki a támadó fél és ki a védekező.

Én még versenyen nem voltam, csak hobbi/edzés szinten csinálom. Amikor elkezdtem, nagyon nehéznek éreztem, mert nagyon fárasztó volt. A találatot tusnak hívják, a törvívásban a találati rész a mellkas és a nyak. Nagyon sok ruhát kell felvenni, de mégis, amikor eltalálnak, az tud fájni. Az öltözet az alábbi részekből áll: hónaljvédő, plasztron, nadrág, zokni, lamé, kesztyű, vezeték, sisak, és a tör. A tör 100-120cm hosszú, a végén pedig egy gomb van, ez jelzi a találatokat. De csak ha az ellenfél laméján érintkezik. A lamé nagyon finom dróttal átszőtt mellény, ami a törrel együtt elektromosan csatlakozik a találatjelző berendezéshez. Edzés végére úgy nézünk ki, mintha zuhanyzóból jöttünk volna ki.

A vívók ruhája azért fehér, mert régebben még nem volt elektromos találatjelző, a tör végét korombba mártották, és onnan lehetett tudni, hogy jó helyen találták el, hogy volt ott egy fekete pötty az ellenfél ruháján. Egy héten én kedden meg szerdán járok edzésre. Az edzések általában 2 órák. Az edzés áll egy alapozó bemelegítő részből, és a többi időben edzőtársainkkal vívunk. Így nagyobbakkal is összekerülünk, ekkor bennünket túpárnának használnak. Össze-vissza szurkálnak. És a mesterünk is elvisz bennünket „iskolázni”, itt tanuljuk meg a fortélyokat.

Ruff Balázs (7.c)

Ti mondtátok...

Mi az a meghitt pillanat?

*„Amikor reggel elmegyünk dédihez, utána otthon takarítunk, főzünk, és egyszer csak ott lesz az összes ajándék.”
(Hanna, 8 éves)*

„Karácsony előtt mindig kész káosz van. Ajándékvásárlás, fadísztítés, sütés-főzés, aztán a család együtt tölti ezt a kicsit zűrös, de szép napot.” (Viki, 12 éves)

„Feldíszítjük a lakást, mézeskalácsot sütünk, kitakarítunk, és közben figyelünk egymás hangulatára, hogy biztos szeretetet mutassunk.” (Alex, 8 éves)

„Volt olyan, hogy díszítés közben eldőlt a fa, pont apukámra esett, és ez vicces volt. De több dísz is összetört, és anyu ordított velünk, de végül újra díszítettük a karácsonyfát” (Natália, 12 éves)

*„Amikor anyukám rám mosolyog.”
(Bence, 9 éves)*

„A meghitt pillanat olyan, mint egy szép bombagól egy küzdelmes mérkőzés végén.” (Márton, 12 éves)

„Amikor a stresszes iskola után végre szünet van, és együtt nézzük a Reszkessetek betörőket.” (Joci, 10 éves)

„Amikor szóltunk a tesómnak, hogy járt a Jézuska, az ajándék ott volt a fa alatt, én pedig el akartam indítani egy szép karácsonyi zenét, de egy terrorizmus elleni reklám indult el, így nagy nevetés lett belőle.” (Olivér, 14 éves)

„Sütünk, főzünk, éneklünk, veszekedünk és a végén imádkozunk.” (Mira, 11 éves)

Aktuális

Versenyeredmények:

*A Bolyai területi (3 kerület)
matematikai csapatversenyen iskolánk
három csapata lett díjazott:*

- Hetzer Hanga, Kállai Fruzsina Éva,
Kajtár Nóra, Kaszás Vivien (3.b) - **2.
hely (országos döntőbe jutottak, ahol
93 csapat közül a 28. helyezettek
lettek).**

- Berta Mária Johanna, Nász Maja,
Várhegyi Dalma Judit, Vörös Zsófia
Eszter (8.c) - **3. hely (országos
döntőben 31. hely 93 csapat közül).**

- Benedek Olivér, Báthori Attila
Hainam, Kramli Márton, Völgyi-Tran
Minh Tuan (7.c) - 6. hely

- Tardi-Kapsos Tünde a terület
legeredményesebb felkészítő tanára lett.

Kerületi angol játékos vetélkedő:

6.c osztály csapata (Bede Anna
Orsolya, Hallgas Barnabás, Kovács
Krisztián, Németi Vilmos, Páder
Bálint) - **2. helyezés**

Kerületi versmondó verseny:

Dudás Zoltán 2.b - arany fokozat

Végh Andor 3.a - arany fokozat

Kállai Fruzsina Éva 3.b - bronz fokozat

Bálint Dániel 4.a, Csorba Dániel 4.a -
bronz fokozat

Kovács Tíra 2.a, Rideg Laura 2.a -
bronz fokozat

